

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/51/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216010171
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7216010171.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci obžalovaného A. M., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1,2 písm. a) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. júna 2018 v Košiciach, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 11.4.2018, sp. zn. 5T/13/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. M..

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II rozsudkom zo dňa 11.4.2018, sp. zn. 5T/13/2016 uznal obžalovaného A. M., nar. XX.XX.XXXX za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v pred obytným blokom na ulici Č. Č.. X dňa 01.01.2015 v čase asi o 01,00 hod. fyzicky napadol poškodeného V. Č., nar. XX.XX.XXXX tak, že ho udrel päťou do oblasti tváre, v dôsledku čoho spadol na zem, čím poškodenému V. Č. spôsobil zranenie, a to zlomeninu nosových kostí s posunom kostených úlomkov a tržnou ranou cca 2 cm na koreni nosa s dobou liečenia do 42 dní.

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 156, § 41 ods. 1, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný peňažný trest vo výmere 500,00 (päťsto) €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodeným: V. Č., nar. XX.XX.XXXX v L., bytom L., R. XX vo výške 659,20 € (šesťstopäťdesiatdeväť eur a dvadsať centov) titulom bolestného a N. Q. D., K..E., Y. XX, R., IČO: XX XXX XXX vo výške 43,51 € (štyridsaťtri eur a päťdesiatjeden centov) titulom vynaložených liečebných nákladov.

Proti tomuto rozsudku zhlásil odvolanie obžalovaný, ktoré prostredníctvom obhajcu aj písomne odôvodnil. V dôvodoch uviedol, že je toho názoru, že vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok spáchal obžalovaný a vykonané dôkazy nepreukázali ani jednoznačne, kto skutok spáchal. Má za to, že samotný poškodený v momente napadnutia nevedel potvrdiť, kto ho udrel päťou a výpovede svedkov K. a A. sú sporné. Poukázal na výpovede svedkov A. M. st., E. M., H. G., U. R., I. R., B. D., L. W., ktoré dostatočne preukazujú, že obžalovaný sa na mieste incidentu nenachádzal. Svedkovia, ktorí svedčia v neprospech majú vo svojich výpovediach rozpory, pričom svedkovia, ktorí svedčia v prospech obžalovaného rozpory vo výpovediach nemajú. Je toho názoru, že vec trpí dôkaznou núdzou, preto v zmysle zásady „in dubio pro reo“ považuje

obhajoba napadnutý rozsudok za nezákonný a navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a sám obžalovaného spod skutku uvedeného v obžalobe oslobodil.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok okresný súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 ods.1 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že okresný súd prvýkrát rozhodol vo veci rozsudkom sp. zn. 5T/13/2016 zo dňa 10.6.2016, kedy oslobodil obžalovaného spod skutku podľa § 285 písm. c) Tr. por. Na základe odvolania prokurátora odvolací súd uznesením sp. zn. 4To/85/2016 zo dňa 17.10.2016 podľa § 321 ods.1 písm. c), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Druhýkrát okresný súd rozsudkom zo dňa 9.6.2017, sp. zn. 5T/13/2016 opätovne podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil obžalovaného spod skutku a na základe odvolania prokurátora odvolací súd uznesením sp. zn. 4To/87/2017 zo dňa 29.12.2017 podľa § 321 ods.1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec podľa § 322 ods.1 Tr. por. vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V zrušujúcom uznesení odvolací súd vyslovil svoj právny názor, v ktorom konštatoval, že okresný súd nevyhodnotil zákonným spôsobom vykonané dôkazy a z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil.

Obžalovaný A. M., ml. jak v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku a na svoju obhajobu uviedol, že dňa 31.12.2014 bol od 21,00 hod. asi do 23,45 hod. u svojho kamaráta B. D., kde boli aj I. R. a L. W.. Odtiaľ prišiel domov pred 24,00 hod., kde so svojou matkou si popriali Nový rok, vypili šampanské a sa porozprávali. Okolo 01,30 hod. dňa 1.1.2015 preňho prišiel svedok R. aj s ďalšími kamarátmi, odkiaľ sa pobral na ul. D., kde pred obchodnou akadémiou popíjali tvrdý alkohol, odkiaľ domov prišiel okolo 04,30 hod. V inkriminovanú silvestrovskú noc sa s poškodeným nestretol, pozná ho iba z videnia a nebol pred blokom na ul. Č.. V zhode s obhajobou obžalovaného sú výpovede svedkov B. D., I. R., L. W. a matky obžalovaného E. M..

Poškodený V. Č. zhodne ako v prípravnom konaní, počas konfrontácie i na hlavnom pojednávaní uviedol, že so svedkami G. K., O. L., D. G. a C. A. prechádzali okolo 01,00 hod. dňa 1.1.2015 po ul. Č. a potvrdil, že A. niečo vykrikoval na matku U. R.. Následne zišli dole z bytu obžalovaný, U. R., H. G. a otec obžalovaného A. M., st. H. G. na jej otázku odpovedal, že on na ňu nekričal a videl ako obžalovaný udrel K. päťou do tváre a za krátky okamih dostal ranu do nosa, následkom ktorej spadol na zem, pričom nevedel označiť útočníka. Počul ako H. G. vykrikla „A. prestaň“. Neskôr od G. K. sa dozvedel, že ho udrel obžalovaný. Nevedel si vysvetliť konanie obžalovaného, lebo s ním v minulosti žiaden konflikt nemal a utrpel trojnásobnú zlomeninu nosovej kosti, v dôsledku čoho bol práceneschopný. Odtiaľ sa presunul k OC Z., zavolaal svojmu otcovi, s ktorým odišiel na lekárske ošetrenie. Pred OC Z. sa stretol aj s ostatnými kamarátmi, ktorí boli na ul. Č.. Potvrdil, že trestné oznámenie podal na A. M., st. lebo si nebol istý, kto ho udrel.

Svedok G. K. vypovedal, že bol ústny konflikt medzi A. a G. a videl, ako obžalovaný udrel poškodeného Č., ktorý spadol na zem. Všetci sa následne rozutekali a stretli sa pred OC Z., kde poškodený zavolaal svojich rodičov a šli na lekárske ošetrenie.

Svedok D. G. vo svojich výpovediach uviedol, že bol na mieste činu, kde bol slovný konflikt medzi A. a H. G., na základe ktorého z bytu zišlo dole 5 osôb a to H. G., U. R., A. M., ml., A. M., st. a F. F.. Svedok videl iba to, že poškodený vstáva zo zeme, nevidel presne kto ho udrel, ale potvrdil, že obžalovaný bol

k nemu najbližšie. Asi do 20 minút sa stretli všetci pred OC Z., kde poškodený krvácal z nosa, zavolať rodičom a šiel na ošetrovanie.

Svedok C. A. vypovedal, že keď boli na ul. Č. spolu s ostatnými kamarátmi, kričal niečo na matku U. R. a za chvíľu z brány vyšli U. R., H. G., obžalovaný, jeho otec a F. F.. Videl ako obžalovaný šiel k poškodenému Č. a päsťou ho jedenkrát udrel do tváre, do nosa, na základe čoho poškodený spadol na zem. Následne sa s poškodeným stretol pred obchodom, krvácal z nosa a celú tvár mal od krvi.

Svedok O. L. v prípravnom konaní vypovedal, že videl obžalovaného na mieste činu, ale nechcel mať problémy, tak odišiel preč. Keď sa otočil, videl ako nejaký muž poškodeného udrel päsťou do tváre. Videl, že z bytu schádzali dole po schodoch štyri osoby. Neskôr zmenil výpoveď v tom smere, že si nebol istý, či tam bol obžalovaný a jeho otec. Potvrdil, že keď sa stretli pred obchodom, poškodený Č.Č. bol zranený, zavolať rodičom a šiel na ošetrovanie.

Svedkyňa H. G. vypovedala, že na Silvestra 2014 pod oknom bytu skupina mladých ľudí púšťala petardy a jeden z nich zakričal „R., ty kurva“. Keď sa opýtala, či má zísť dole, dostala kladnú odpoveď, preto vyšla z bytu a šla pred bránu. Jej syn jej povedal, že na ňu kričal poškodený Č.. Pýtala sa ho, aký má problém, a prečo vyvreskuje. Videla na mieste aj svedka K., G.. Za ňou došla dcéra U., a keď sa vracala do bytu, stretla A. M., st. Poprela účasť svedka F.Á. F.. Zhodne vypovedala aj jej dcéra U. R..

Svedok A. M., st. vypovedal, že počas Silvestra sa vyklonil z okna a videl, ako H. G. rozprávala so skupinkou chlapcov, ktorých nepoznal. Obul sa a zišiel dole. Keď vyšiel z brány, H. G. a jej dcéra sa vracali a povedali mu, že je všetko v poriadku. Chlapcov už nevidel.

Svedok F. F. vypovedal, že v minulosti tvoril s U. R. pár, ale sa rozišli. Poškodeného nepozná a ku skutku sa vyjadriť nevie. Potvrdil, že dňa 31.12.2014 bol v byte H. G. v čase okolo 14,00 hod. alebo 15,00 hod. Počas jeho prítomnosti boli v byte U., H. G., jej otec, syn a prišiel aj A. M., st. Obžalovaný tam nebol. Nevie si vysvetliť ako ho svedkovia G. a K. mohli na mieste skutku vidieť, lebo tam nebol.

Svedkyňa E. M. - matka obžalovaného vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní, že jej syn - obžalovaný sa vrátil do bytu okolo 23.45 hod. Spoločne si pripili a v rozpätí od 01,30 hod. až 02,00 hod. dňa 1.1.2015 zazvonili pri vchodovej bráne kamaráti obžalovaného, s ktorými odišiel. Obžalovaný sa domov vrátil okolo 05,00 hod. ráno.

Svedkovia I. R., B. D., L. W. zhodne potvrdili, že obžalovaný okolo 23,30 hod. odišiel domov k svojej matke, aby oslávil Nový rok. Okolo 01,00 hod. až 01,15 hod. dňa 1.1.2015 odišli za obžalovaným k jeho bráne, po zazvonení obžalovaný zišiel dolu, a pred obchodnou akadémiou spolu rozprávali a popíjali až do 03,30 hod., potom sa postupne rozišli domov. Poškodeného nepoznajú.

Svedok E. Č. vypovedal, že okolo 01,00 hod. až 01,30 hod. mu volal syn V. s tým, že bol napadnutý na ulici a má zlomený nos. Vyzdvihol ho pred OC Z., syn bol celý od krvi, opuchnutý a po príchode policajnej hliadky ho zobrať do nemocnice. Toho istého dňa podal jeho syn trestné oznámenie na A. M., st.

Zo znaleckého posudku MUDr. A. R., PhD. z odboru chirurgia a traumatológia je zrejmé, že poškodený dňa 1.1.2015 pri fyzickom napadnutí utrpel zlomeninu nosových kostí s posunom a tržnú ranu chirurgicky ošetrovanú na nose. Obe poranenia vznikli pôsobením tupého násillia na oblasť nosa ako sú napríklad údery, kopy, pády a nárazy. Liečba poškodeného bola adekvátna.

Z lekárskej správy vyplýva, že poškodený sa podrobil dňa 1.1.2015 ošetrovaniu pre zlomeninu nosových kostí a tržnej rany na nose, pričom uviedol, že bol zbitý známou osobou.

Obžalovaný je v mieste bydliska hodnotený všeobecne, nebol riešený v rámci priestupkového konania. Z odpisu registra trestov vyplýva, že trestné stíhanie obžalovaného pre prečin podľa § 20, § 156 ods. 1 a podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bolo skončené zmierom na základe uznesenia Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 3 Pv 269/2013 zo dňa 27.3.2014.

Správne postupoval okresný súd, keď na základe vyššie vykonaného dokazovania, ako i právneho názoru odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení zo dňa 29.12.2017 uznal obžalovaného A. M. za

vinného z obžalobného skutku z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods.2 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a), ods.2 písm. d) Tr. zák., lebo obžalovaný naplnil vyššie citované skutkové podstaty trestných činov po stránke subjektívnej, že konal úmyselne a po stránke objektívnej, že si bol vedomý svojho konania ako i následkov.

Odvolačný súd k dôvodom odvolateľa udáva, že spravidla vždy existujú dve skupiny dôkazov, a to dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného a dôkazy svedčiace v jeho neprospech. Úlohou súdu je preto veľmi citlivo a uvážlivo vyhodnocovať každý dôkaz samostatne a zároveň všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Nie je možné iba mechanicky pri existencii protichodných dôkazov vychádzať iba v prospech obžalovaného. Je potrebné, aby súd zákonným spôsobom získané dôkazy prísne logicky vyhodnotil a poukázal na ich vierohodnosť a pravdivosť.

Z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že poškodený sa dňa 1.1.2015 v čase okolo 01,00 hod. nachádzal na ul. Č. Č. X spolu so svedkom A., K. a L.. Bolo zistené, že svedok A. vulgárne urazil H. G., a preto H. G., U. R., A. M., st., A. M., ml., ako i svedok F. F. zišli dole pred obytný blok, a vtedy obžalovaný fyzicky napadol poškodeného V. Č. tak, že ho udrel päťou do oblasti tváre, v dôsledku čoho spadol na zem, čím poškodenému V. Č. spôsobil zranenie, a to zlomeninu nosových kostí s posunom kostných úlomkov a tržnou ranou cca 2 cm na koreni nosa s dobou liečenia do 42 dní.

Z tohto jasne vyplýva motív konania obžalovaného spočívajúci v tom, že tento si to chcel vyriešiť s pôvodcom vyslovených vulgárností na H. G.. Došlo tak k omylu v tom, že za pôvodcu vulgárností bol označený poškodený a nie svedok A., ktorý ich vyriekol.

Z konania bol obžalovaný jednoznačne usvedčený výpoveďou poškodeného, ktorý v prvom momente nevedel presne, či bol udretý obžalovaným alebo jeho otcom. Obžalovaného ďalej jednoznačne usvedčili aj svedkovia G. K., C. A., ako i O. L.. Aj keď ich výpovede majú určité nezrovnalosti, tieto sú nepodstatného charakteru. Všetci totiž potvrdili účasť obžalovaného na mieste činu. Týmto bola vyvrátená aj obhajoba obžalovaného, že sa na mieste činu nenachádzal. Následný sled udalosti tiež zodpovedá objektívne zisteným dôkazom, t.j., že po bitke sa poškodený presunul pred OC Z., kde zavola svojich rodičov, ktorí ho následne odniesli na lekárske ošetrovanie, a tiež urobili oznámenie na polícii. Znalec z odboru chirurgie a traumatológie jednoznačne stotožnil mechanizmus vzniku poranenia, ako i časový interval.

Odvolačný súd tiež považuje výpovede svedkov B. D., I. R., L. W., E.H. M., U. R., H. G., A. M., st. a F. F. za nevierohodné, účelové, v snahe pomôcť obžalovanému, aby nebol potrestaný.

Výpovede vyššie menovaných svedkov sú nelogické aj v tom smere, že bola to H. G., ktorá si mala ísť vyrozprávať svoje urážky s partiou chlapcov, ktorí ju mali uraziť, a ktorí mohli byť pod vplyvom alkoholu. Práve opačne logicky sa javí, že všetci prítomní nachádzajúci sa v byte H. G. po urážlivých výrokoch svedka A. zišli za tým účelom dole, aby si to „vybavili“. Z toho vyplýva, že tam bol prítomný i obžalovaný, jeho otec i svedok F.Š. F.. Výpovede svedkov B. D., I. R. a L. W. pôsobia nedôveryhodne z toho dôvodu, že akoby zázrakom všetci vypovedali zhodne o časových intervaloch, kedy obžalovaný od nich odišiel, kedy sa znovu stretli, ako strávili čas spolu a napokon ako sa opätovne rozišli. Treba poukázať, že nielen svedkovia, ktorí svedčili v neprospech obžalovaného mali v uvedenú noc požitý alkohol, ale aj všetci svedkovia, ktorí boli v tej veci vypočutí. Nepresnosti, ktoré vytyka odvolateľ vo výpovedi svedkov G., A. a L. sa vyskytujú aj vo výpovediach svedkov svedčiacich v prospech obžalovaného, napr. svedkyňa R. tvrdí, že svedok F. tam bol okolo 16,00 hod. - 17,00 hod. (č.l.200) a svedkyňa G., že tam nebol. Svedok M., st. (č.l.98) tvrdí, že 31.12.2014 došiel do bytu H. G. o 21.00 hod., pričom svedok F. tvrdí (č.l. 226-227), že keď tam bol (14,00 hod. - 15,00 hod.) svedok M., st. už bol v byte, z toho vyplýva, že i svedok M., st. nehovorí pravdu. Preto za objektívnejšie je potrebné vyhodnotiť výpovede svedkov svedčiacich v neprospech obžalovaného, lebo tie sú v zhode aj s ďalším priebehom konania a závermi znaleckého posudku.

V ďalšom odvolačom súde poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

Pri určení trestu vychádzal okresný súd z hodnotenia osoby obžalovaného, nezistil poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti a správne postupoval, keď uložil za dva zbiehajúce sa trestné činy úhrnný trest.

Odvolací súd je však toho názoru, že peňažný trest vo výmere 500,- Eur, ktorý bol obžalovanému uložený je neprimeraný (mierny), avšak z dôvodu absencie odvolania prokurátora, odvolací súd tento stav napraviť nemohol. Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený mu bol uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov.

Odvolací súd nezistil pochybenie okresného súdu ani v adhéznom konaní, a v tejto časti poukazuje na príslušnú časť napadnutého rozsudku, ktorú si ako vecne správnu osvojuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd nestotožnil s dôvodmi uvedenými v odvolaní obžalovaného, preto jeho odvolanie podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.